

de Socialdemokraterne væk fra forhandlingsbordet på grund af skattestoppet.

Vi må jo være klar over, hvad skattestoppet egentlig er, og at vi med den her arbejdsgiverrefusion er helt klar over, at det ikke er noget, der passerer statskassen; at det er et gebyr, der går tilbage. Dermed har denne regering selvfølgelig ikke brudt skattestoppet.

For nu at gøre spørgsmålet så enkelt, at der ikke bliver mulighed for at snakke udenom, skal jeg i første omgang nøjes med bare at spørge: Er vi helt enige om, at denne regering ikke har brudt skattestoppet, og at det var en fejltolkning, den socialdemokratiske ordfører kom med før?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg kan godt forstå, hvorfor der er nogle virksomheder, der spørger: Hvordan kan det være, at om afgifterne, som jeg betaler – om det er til det ene eller til det andet – kan stige eller ej, afhænger af, om de går i den ene eller i den anden kasse. For virksomhederne er det sådan set lige meget, om det er den afgift, der handler om elevrefusion eller den afgift, der handler om miljøafgift. De kommer til at betale uanset hvad. Men det illustrerer meget godt regeringens forklaringsproblemer med skattestoppet. Men lad det nu ligge. Det, det jo handler om, er, at vi i fællesskab skal sikre, at unge får en kompetencegivende uddannelse, at de kommer i gang. Det synes vi jo er fint nok regeringen nu har fremlagt forslag om. Jeg siger bare, at inden regeringen bliver så hellig omkring det her skattestop, er der altså også mange i erhvervslivet, der synes, det er forholdsvis mystisk, at elevrefusionen ikke betragtes som en afgift.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg tror, det står meget klart, at svaret er ret uklart. Så lad det hænge i luften. Derfor vil jeg bare hæfte mig ved, at man her peger på, at man ikke vil surmule på sidelinjen, og at man vil se handling. Det bør jo gøre enhver, måske ikke i den her sal, men i hvert fald skatteyder i Danmark nervøs, for når man ser historisk på det, så kender vi jo Socialdemokraternes måde at finansiere tingene på.

Nu sker der ingen ulykker, så længe vi har et fornuftigt flertal herinde, der kan forhindre ulykkerne. Så det er egentlig ikke et samarbejde

eller en inviteren sig indenfor, jeg er nervøs for. Men det, skatteborgerne skal holde sig for øje, er jo, at hvis man en dag får et andet flertal her – det varer sikkert længe, og ulykken skulle nødig ske – vil der komme den situation, at det pludselig bliver velkendt socialdemokratisk skattepolitik, der føres, kunne man forvente.

Derfor har jeg et spørgsmål til fru Lotte Bundsgaard: Når nu man vil acceptere skattestoppet, som det er, og man taler om et skatteefterskud i Socialdemokraternes politik, hvad betyder det så? Hvordan vil man finansiere de her mange ønsker, realisere det, man har peget på de sidste måneder, uden at skatteborgerne kan mærke det i baglommen? Det er et meget klart spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu trækker hr. Leif Mikkelsen en forholdsvis gammel krikke ud af stalden, nemlig den, der går på, at når Socialdemokraterne kommer til, vil skatten stige. Det er ikke korrekt. Vi har ingen ambitioner om at lade skatten stige i Danmark.

Men lad mig lige nævne en ting. Lad os se på skattetrykket. »Økonomisk redegørelse« fra regeringen, som vi jo må kunne regne med er rimelig, siger, at skattetrykket er steget fra 2003 til 2004 med 0,7 procentpoint.

Vi Socialdemokrater har ingen ambitioner om at lade skatten stige, men vi har ambitioner om at fremlægge finanslove, der gør noget ved de udfordringer, som det her land står over for. Vi mener ikke, at man på den ene side kan sige, at man vil have en langt bedre folkeskole, samtidig med at man pålægger kommunerne at skære ned på folkeskolen.

Vi mener ikke, man kan sige, at man vil have en langt bedre integration, hvis man ikke også vil bruge de penge, der skal til for at sikre en langt bedre integration.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Sidste spørger inden frokostpausen bliver fru Charlotte Dyremose.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu har fru Lotte Bundsgaard stået på talerstolen i omkring en time, og hvad har vi så fundet ud af, ud over at hr. Jens Rohde kan sove roligt om natten? Ikke så meget andet, synes jeg, end at man igen taler om at give en masse gaver ud,